

ת"פ 34520/03/16 - מדינת ישראל נגד בן דרעי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 34520-03-16 מדינת ישראל נ' דרעי ואח'

בפני בעניין: כבוד השופטת, סגנית נשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד צליל משיח
נגד
בן דרעי
ע"י ב"כ עו"ד גיל גבאי
המאשימה
הנאשם

גזר דין

מבוא

1. הנאשמים הורשעו לפי הודאתם, בכתב אישום מתוקן, בעבירות כדלקמן:
נאשם 1 - בעבירה של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; ובעבירה של פציעה כשעברין מזויין, לפי סעיף 335(א)(1) יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין.
נאשם 2 ונאשם 3 - בעבירה של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין.
2. לפי כתב האישום המתוקן, ביום 11.3.16 בשעה 23:30 לערך, בעת שבילו הנאשמים במועדון האוניברסיטה בפארק המדע ברחובות, התיישבה קבוצה הכוללת את קורל, רון, דביר, ישראל, לי-חי, אוראל, ליבנת, שירן ודור, בשולחן סמוך לשולחן בו ישבו הנאשמים. בהמשך, הנאשם 2 הלך בקרבת קורל, בעודה רוקדת, ורון הביע את חוסר שביעות רצונו מכך. לאחר מכן, הנאשם 2 הדף בידי את גופו של רון, בעוד הנאשמים 1 ו-3 לצדו. בהמשך לכך, התפתח דין ודברים בין הנאשמים ובין רון, ובסופו של הוויכוח מאבטחים הוציאו את רון מהמועדון. כאשר שב רון אל המועדון, הסתכל לעברו נאשם 2 והשניים יצאו לשוחח מחוץ למועדון. במקביל לכך, פנה נאשם 3 אל יתר הקבוצה בשאלה אם הם מצפים שתתפתח קטטה, וכן גידף את דביר באומרו: "אני אחרבן אותך, אני אזיין אותך". המאבטחים הוציאו מהמועדון את הקבוצה ואת הנאשמים בעוד רון אומר לנאשמים "שכל אחד ילך לצד אחר". כאשר התרחקה הקבוצה כ- 70 מטרים מחוץ למועדון, רץ נאשם 1 לכיוונו של דביר, כשהוא אוחז בבקבוק זכוכית, הכה באמצעותו בראשו של דביר, וגרם לנפילתו לרצפה בעוד כלל הנאשמים מכים בגופו של לי-חי בבעיטות ואגרופים. בעקבות כך, הדף דור את אחד הנאשמים ורון בעט בנאשם אחר וזאת על מנת להפסיק את תקיפתו של לי-חי. בהמשך לכך, הנאשמים הצמידו את רון לחומה בעוד אחד הנאשמים הכה את רון בגבתו באמצעות חפץ שזהותו אינה ידועה.
עוד מתואר בכתב האישום, כי בהמשך להתרחשות, הגיעו מאבטחי המועדון והחלו להפריד בין הנאשמים לקבוצה. בהמשך לכך, נאשם 3 תקף את בוריס המאבטח, בכך שחבט בו באגרופ בחזה וכן תקף את דביר ולי-חי באגרופים בראשם.

בנסיבות המתוארות תקפו נאשמים 2 ו-3 את דביר, לי-חי ורון באמצעות אגרופים ובעיטות לגופם ופניהם. אחד המאבטחים, נאלץ לבסוף להתיז גז פלפל לעבר נאשמים 2 ו-3 לאחר שהתרה בהם.

לפי כתב האישום, כתוצאה מההתקיפה נגרמו למתלוננים חבלות כדלקמן: ללי-חי נגרמו חתכים על עפעף שמאל תחתון, על גשר האף, תפיחות רקמה באף, סימני דימום מהנחיריים וחתכים קטנים על הקרסוליים אשר הודבקו במיון. לדביר נגרם חתך על אזור אוקסיפיטלי ימני אחורי עם המטומה בתת עור שהצריך התערבות רפואית. לרון, נגרמו חתכים על הגבה, שפשופים על החזה ועל כתף ימין. לנאשם 2 נגרמו חבלות קלות, אדמומיות בצווארו ופצע באחת מאצבעותיו.

3. הצדדים הציגו הסדר טיעון לפיו, הנאשמים יודו ויורשעו במיוחס להם, ולאור גילם, יוגש תסקיר חובה של שירות המבחן לפני הטיעון לעונש.

בעניינו של נאשם 1 הוסכם בין הצדדים, כי אם התסקיר יהיה חיובי ויצביע על נטילת אחריות תוך שיתוף פעולה עם שירות המבחן, תעתור התביעה לעונש של מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים, הפעלת מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים בחופף ובמצטבר, כך שעל הנאשם יוטל בסך הכל מאסר לתקופה של 12 חודשים בניכוי ימי המעצר, לצד רכיבי ענישה נלווים. כן הוסכם כי אם התסקיר יהיה שלילי תהיה רשאית התביעה לטעון לעונש באופן חופשי, ובכל מקרה, בא כוח הנאשם יהיה חופשי בטיעונו לעונש.

כן הוסכם, כי בענינם של הנאשמים 2 ו-3 יערוך הממונה על עבודות שירות חוות דעת והצדדים יהיו חופשיים בטיעוניהם.

4. גזר דינו של נאשם 2 ניתן ביום 19.2.17. בגזר הדין קבעתי כי מתחם העונש ההולם את העבירה שביצע נאשם 2, בנסיבות העניין, נע בין מאסר לתקופה קצרה שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית. עוד קבעתי, לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, כי יוטל על נאשם 2 מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, צו מבחן לתקופה של 12 חודשים, ופיצויים לעדי תביעה 6, 7 ו-16.

5. גזר דינו של נאשם 3 ניתן ביום 5.4.17. בגזר הדין קבעתי כי מתחם העונש ההולם את העבירה שביצע הנאשם 3, בנסיבות העניין, נע בין מאסר לתקופה קצרה שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר בפועל לתקופה של 14 חודשים, לצד ענישה נלווית. כן קבעתי, לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, כי יוטל על נאשם 3 מאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים שיבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, צו מבחן לתקופה של 12 חודשים, ופיצויים לעדי התביעה הנזכרים.

תסקיר שירות המבחן - נאשם 1

6. בעניינו של נאשם 1 הוגשו מספר תסקירים.

7. בתסקיר מיום 14.2.17 ציין שירות המבחן כי הנאשם בן 20, בעל השכלה של 10 שנות לימוד ומתגורר בבית אמו. הנאשם נפקד משירות צבאי ועובד בעבודות בלתי קבועות. כן התייחס שירות המבחן לקושי של הנאשם להתייחס באופן ביקורתי למעורבותו בעבר בפלילים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בסיכון גבוה להתנהגות אלימה על רקע קשיים רגשיים, משפחתיים והיעדר גורמי תמיכה. כן תיאר שירות המבחן כי הנאשם מצא מענה לחסכיו בהתערות בחברה שולית וכי הוא מתקשה לפעול בשיקול דעת ונוטה לאימפולסיביות. לאור גילו הצעיר ונזקקות טיפולית גבוהה סבר שירות המבחן כי יש למצות את האפיק השיקומי תוך שילוב הנאשם בהליך טיפולי בתחום ההתמכרות ותחום האלימות.

בתסקיר משלים מיום 30.3.17 ציין שירות המבחן כי הנאשם התייצב רק לשניים מתוך ארבעה מפגשים בקבוצה

טיפולית למניעת אלימות, וכי לא השתלב בטיפול להתמכרויות לאחר שלא התייצב לפגישה שנקבעה. הנאשם התייצב רק לבדיקת שתן אחת מבין הבדיקות שנקבעו לו. מכאן התרשם שירות המבחן כי שיתוף הפעולה של הנאשם הוא חלקי בלבד.

לבקשת בא כוח הנאשם, ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת להשתלב בהליך הטיפול.

בתסקיר נוסף מיום 17.9.17 ציין שירות המבחן כי בחודשים שחלפו חל שינוי של ממש בגישתו של הנאשם, כי הנאשם מגיע בקביעות לקבוצה הטיפולית, עומד בכלליה ומשתף פעולה באופן מלא עם ההליך הטיפול. כן הוסיף שירות המבחן כי בדיקות שתן מעידות על כך שהנאשם נמנע מצריכת סמים. לצד זאת, תיאר שירות המבחן את ההתדרדרות שחלה בתפקודו של הנאשם במישור המשפחתי למול בן זוגה של אמו. שירות המבחן התרשם כי לאור השתלבותו החיובית בטיפול והשינוי בגישתו, יש להעביר לנאשם מסר של אמון ולסיים את ההליך במישור השיקומי. לפיכך המליץ שירות המבחן להאריך את המאסר על תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם, להטיל עליו עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות וזאת לצד צו מבחן. להערכת שירות המבחן, הטלת מאסר בפועל עלולה לפגוע באופן משמעותי בשיקומו ולהוביל לרגרסיה בתפקודו.

טענות הצדדים לעונש

8. באת כוח התביעה טענה, כי יש לקחת בחשבון את מכלול הנסיבות כפי שפורטו ביחס לנאשמים הנוספים. כן יש לקחת בחשבון, כי לאחר שהתפתח דין ודברים בין הצדדים, בעת שהמתלוננים התרחקו, רץ הנאשם 1 לכיוון המתלונן, דביר, הכה בראשו, ודביר נפל לרצפה, וכלל הנאשמים תקפו את המתלוננים בבעיטות ובאגרופים. עוד הפנתה באת כוח התביעה לתמונות של חבלות ותעודות רפואיות של המתלוננים שהוגשו לבית המשפט.

9. לטענתה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית עד גבוהה הואיל והנאשמים גרמו לחבלות של ממש במתלוננים. חלקו של נאשם 1 בביצוע המעשים הוא המשמעותי ביותר.

10. מכאן, ולאור הפסיקה שהגישה, טענה באת כוח התביעה, כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם בנסיבות העניין נע בין עונש של מאסר לתקופה של 12 חודשים ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים.

11. עוד טענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: לחובתו של הנאשם עבר פלילי הכולל מאסר על תנאי בר הפעלה; בעניינו של הנאשם 1 התקבלו 3 תסקירים. לפי שניים מהתסקירים הנאשם לא שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, צמצם מאחריותו, והגיע רק לחלק מהפגישות. לעומת זאת, לפי התסקיר האחרון, חל שיפור מסוים והנאשם השתלב בתהליך טיפולי, אולם עדיין ישנן אינדיקציות שליליות בעניינו. לטענתה, אין לאמץ את המלצת שירות המבחן להאריך המאסר על תנאי ובה בעת להטיל עליו מאסר בדרך של עבודות שירות, משום שההמלצה מנוגדת לדין.

12. עם זאת הוסיפה באת כוח התביעה, כי לאור התסקיר האחרון, תעתור התביעה להטלת עונש של מאסר כפי שהוצג בהסדר, משמע לתקופה של 8 חודשים, הפעלה של המאסר על תנאי, בחופף ובמצטבר, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 12 חודשים, בניכוי ימי מעצרו, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים לשלושת המתלוננים. לטענתה, לאור חלקו המרכזי של נאשם 1, והעובדה כי התסקיר אינו חיובי באופן מלא, לא סביר כי עונשו יהיה באותו רף של הנאשמים הנוספים.

13. בא כוח נאשם 1 טען, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: האירוע החל בעקבות דין ודברים בין נאשם 2 והמתלונן; המדובר באירוע ספונטני ובלתי מתוכנן בעקבות צריכת אלכוהול; הנזק שנגרם בעקבות הפגיעה אינו ברף גבוה; הנאשמים 2 ו-3 המשיכו בתקיפה לאחר שהמאבטחים ניסו להפריד בין הצדדים, אולם הנאשם 1 כבר לא היה מעורב בשלב זה במעשי האלימות.

מכאן טען, כי מעשיו של נאשם 1 אינם חמורים ממעשיהם של נאשמים 2 ו-3 ויש לקבוע מתחם דומה בעניינו.

14. עוד הוסיף בא כוח הנאשם ופירט את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם היה בן פחות מ-19 שנים בעת ביצוע העבירות; לפי התסקירים של שירות המבחן, הנאשם עבר תהליך טיפולי וניצל את ההזדמנות שניתנה לו. לפי התסקיר האחרון, הנאשם משתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, מסר בדיקות שתן נקיות, ונמצא בתחילת התהליך הטיפולי; הנאשם היה במעצר לתקופה של חודש ולאחר מכן במעצר בית מלא במשך תקופה ממושכת; לטענתו, עברו של הנאשם אינו מכביד והוא לא שב לבצע עבירות בתקופה האחרונה, ומכאן שיש לתת לו ההזדמנות להמשיך בתהליך הטיפולי.

15. מכאן עתר בא כוח הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן, להטיל עליו עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות, להפעיל את המאסר על תנאי ולחפוף את המאסרים, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים שיבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, לצד צו מבחן ופיצויים.

16. הנאשם בדברו האחרון אמר, כי הוא מצטער על מה שקרה, ומנסה לעשות את כל שניתן על מנת לחזור למוטב.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

17. כתוצאה מביצוע העבירות של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר ופגיעה כשהעברין מזויין נפגעו הערכים של הגנה על שלמות גופו, בטחון ושלוות חייו של אדם; לצד זאת נפגעו גם הערכים של שמירה על בטיחותם של מקומות ציבוריים, מקומות בילוי ותחושת הביטחון של הציבור. הפגיעה היא ברמה בינונית - גבוהה, לאור טיב המעשים, מהות הפגיעה, היקפה ונסיבות ביצוע המעשים, ובפרט לאור חלקו של נאשם 1 בביצוע העבירות.

18. לקחתי בחשבון את **הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות** (סעיף 40ט לחוק העונשין): מעשי האלימות לא היו מתוכננים, אלא תוצאה של וויכוח מתפתח, הנאשמים ביצעו את המעשים בצוותא חדא; האירוע כלל מספר שלבים; המתלוננים ביקשו להפסיק את הקטטה ולתפוס מרחק אולם הנאשמים בחרו לחזור ואף להחריף את הקטטה והשלכותיה; המתלוננים נחבלו באופן ממשי במהלך האירוע כפי שניתן ללמוד הן מעובדות כתב האישום והן מהראיות שהוגשו לעניין זה; האירוע הסתיים רק בשל התערבות חיצונית.

19. כאן המקום להתייחס לפער בין מעשיו של נאשם 1 ובין מעשיהם של נאשמים 2 ו-3: נאשם 2 הוא שהחל בוויכוח עם המתלוננים ואף היה הרוח החיה בשלב הראשוני; נאשם 3 איים בשלב הראשוני על המתלוננים; לאחר הרחקת הצדדים מחוץ למועדון, הנאשם 1 רץ לכיוון דביר כשהוא אוחז בבקבוק זכוכית והכה באמצעותו בראשו של דביר, וגרם לנפילתו; בהמשך לכך, הנאשמים 2 ו-3 הצמידו את רון לחומה בעוד אחד הנאשמים מכה את רון בגבתו באמצעות חפץ שזהותו אינה ידועה. לבסוף, לאחר שהמאבטחים ניסו להפריד בין הניצים, תקף נאשם 3 מאבטח וכן תקף את דביר ולי-חי באגרופים בראשם. בנסיבות אלו, גם תקפו נאשמים 2 ו-3 את דביר, לי-חי ורון באמצעות אגרופים ובעיטות לגופם ופניהם. אחד המאבטחים נאלץ לבסוף להתיז גז פלפל לעבר נאשמים 2 ו-3 לאחר שהתרה בהם.

20. מכאן, שבכל אחד מהשלבים נאשמים שונים שימשו כרוח החיה בביצוע מעשי האלימות. החומרה שבמעשיו של נאשם 1 נובעת בעיקר מהשימוש בבקבוק זכוכית כחלק ממעשי האלימות נגד המתלוננים.

21. מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת בעבירות הנזכרות בנסיבות דומות לענייננו, מגוונת וכוללת מנעד

רחב של עונשים בהתאם לנסיבות ביצוע העבירות ונסיבותיהם האישיות של הנאשמים, כפי שעולה מהפסיקה שלהלן:

- רע"פ 5655/13 **עמרם נ' מדינת ישראל** (20.11.14) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של פציעה כשהעבריין מזויין. בית המשפט קבע, כי מתחם הענישה ההולם נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים. לאור השיקום שעבר הנאשם, גזר בית משפט שלום על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס, פיצויים וצו מבחן. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 12 חודשים. בית המשפט העליון דחה את הבקשה להרשות ערעור שהגיש הנאשם.

- רע"פ 3123/11 **מחרט נ' מדינת ישראל** (31.12.2011) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו בעבירה של פציעה כשהעבריין מזויין. למרות הליך השיקום, גזר בית משפט שלום על הנאשם מאסר לתקופה של 8 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. בית המשפט העליון דחה את הבקשה להרשות ערעור שהגיש הנאשם.

- ע"פ 5641/09 **מדינת ישראל נ' ברזינסקי** (22.3.10) - בית המשפט המחוזי הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לאחר שהנאשם נטל בקבוק זכוכית ריק, שבר אותו על ראשו של חברו ופצע את פניו של חברו האחר. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, צו מבחן, קנס ופיצויים. בית המשפט העליון דחה את ערעורה של המדינה לאור שיקומו של הנאשם.

- ת"פ (ת"א) 10016-07-12 **מדינת ישראל נ' י' ב'** (5.3.14) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של פציעה כשהעבריין מזויין. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין מאסר לתקופה של 10 חודשים ובין מאסר לתקופה של 30 חודשים וגזר עליו מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים וכן מאסר על תנאי.

- ת"פ (נצ') 32335-04-11 **מדינת ישראל נ' אזולאי** (7.2.13) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של פציעה כשהעבריין מזויין. בית משפט גזר על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים.

22. באי כוח הצדדים הגישו פסיקה נוספת שלא מצאתי מקום לכלול אותה בקביעת המתחם, בין אם מדובר בפסיקה הכוללת נסיבות מחמירות יותר שהגישה התביעה, ובין אם מדובר בפסיקה הכוללת עבירות הפחותות במדרג החומרה, שהגישה ההגנה.

23. מכאן, לאור מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות ביצוע העבירות כפי שפורטו, מתחם העונש ההולם את העבירות שביצע נאשם 1 בנסיבות העניין, נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים, ולצד זאת מאסר על תנאי, וענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

24. לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לחובתו של הנאשם עומד בעיקר עברו פלילי הכולל מאסר על תנאי בר הפעלה;

25. לזכותו של הנאשם יש לציין את גילו הצעיר בהיותו בן פחות מ-19 שנים בעת ביצוע העבירות, הודאתו במיוחס לו ואת הירתמותו להליך הטיפול. אמנם, תחילה לא שיתף הנאשם פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, אולם בסופו של דבר, התגייס להליך הטיפול וניצל את ההזדמנות שניתנה לו. לפי התסקיר האחרון, הנאשם משתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, מסר בדיקות שתן נקיות, ונמצא בתחילת התהליך

הטיפול. דגש מיוחד נתתי להערכת שירות המבחן כי הטלת עונש של מאסר בפועל תוביל לרגרסיה במצבו ובהליך השיקום. כן לקחתי בחשבון כי הנאשם היה עצור במשך כחודש ולאחר מכן במעצר בית מלא במשך תקופה ממושכת.

26. מכאן מסקנתי, כי יש להטיל על הנאשם עונש שהוא בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, למרות עברו הפלילי.

27. מטעמים אלו, מצאתי גם מקום להפעיל את המאסר על תנאי מת.פ (נוער, ת"א) 15668-05-13 לתקופה של 5 חודשים בחופף למאסר שיוטל.

28. לאור העונש המקל שהוטל בעיקר בשל הירתמות הנאשם להליך השיקום והמלצת שירות המבחן ולמרות נסיבות ביצוע העבירות ועברו הפלילי של הנאשם, לא מצאתי מקום לנכות את ימי מעצרו של הנאשם. ההחלטה על חפיפת העונש שהוטל בתיק זה עם עונש המאסר על תנאי שהופעל, גם היא ביסוד ההחלטה שלא לנכות ימי המעצר. את העונש המקל, יחסית, איזנתי גם בהארכת תקופת צו המבחן שעליו המליץ שירות המבחן וזאת לצד תשלום פיצויים של ממש למתלוננים.

29. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 15.10.17, הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות.

סוף דבר

30. לפיכך, אני גוזרת על נאשם 1 את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 15.10.17. מובהר בזאת לנאשם כי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;

ב. יופעל המאסר על תנאי מת.פ (נוער, ת"א) 15668-05-13 לתקופה של 5 חודשים. המאסר על תנאי יופעל בחופף למאסר שהטלתי בתיק, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות, במשך 3 שנים מהיום;

ד. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים, בהתאם לתסקיר שירות המבחן מיום 17.9.17. מובהר בזאת לנאשם כי כל חריגה מהוראות שירות המבחן, ומתוכנית הטיפול, עלולה להוביל לביטול גזר הדין וגזירת עונשו מחדש; רשמתי לפניי, כי הנאשם נכון לביצוע צו המבחן.

ה. הנאשם ישלם לעד תביעה מספר 6 פיצויים בסכום של ₪1,500. את הפיצויים ישלם ב-10 תשלומים שווים, הראשון ביום 1.11.17 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחר מכן.

ו. הנאשם ישלם לעד תביעה מספר 7 פיצויים בסכום של ₪1,500. את הפיצויים ישלם ב-10 תשלומים שווים, הראשון ביום 1.11.17 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחר מכן.

ז. הנאשם ישלם לעד תביעה מספר 16 פיצויים בסכום של ₪4,500. את הפיצויים ישלם ב-10 תשלומים שווים, הראשון ביום 1.11.17 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחר מכן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ו תשרי תשע"ח, 16 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.